

SONUÇ

Çocuk işçiliğinin en kötü biçimlerinin ortadan kaldırılması, çalışan çocukların hem kendilerinin hem de ailelerinin içine düştükleri düşük ücretli ve vasıfsız iş gücü döngüsünü kırabilmesi anlamına gelecektir. Ayrıca bu çocuklar:

- daha iyi sağlık, daha iyi eğitim ve gelişim potansiyelini gerçekleştirme haklarından faydalanacaktır;
- toplumun sosyal olarak daha yeterli, daha sorumlu ve üretken üyeleri haline geleceklerdir.

Türkiye'nin kazanımları ise aşağıdakileri içermektedir:

- hem çocuk işçiliği hem de uygulanan politika ve programların etkililiğini izleme kapasitesi ile anlayış geliştirecektir;
- çocuk işçiliğinin zararlı etkileri hakkında kamuoyu farkındalığı artacaktır;
- çalışan çocukların sayısını azalacaktır;
- okula devam etme oranları artacaktır.
- kalkınmayı destekleyecek daha eğitilmiş ve vasıflı insan kaynakları artacaktır;
- çocuk işçiliğini ortadan kaldırmaya yönelik 1992 IPEC anlaşmasının ilk altı katılımcı ülkesinden biri olarak Türkiye verdiği taahhütü yerine getirecektir.

SPONSORLAR İÇİN

Türkiye'nin AB'ye katılım planlarını destekleyen bu önemli kampanya hem uluslararası hem de ulusal düzeyde kamuoyuna tanıtılacaktır.

Çocuk istismarının ortadan kaldırılması için verilen bu önemli destek, sponsorun toplumsal konumunu güçlendirecektir.

Tüm kamuoyu bilgilendirme materyalleri ve eğitim setleri sponsor kurum, işletme ve şirketlerin markasını taşıyacaktır.

BÜTÇE (ABD Doları)

Ulusal bilinçlendirme kampanyası:	250.000
Ebeveynlik Seti: (eğitim alan 20 kişi için birim maliyet)	600
Telafi eğitimi seti (20 öğrenci için birim maliyet)	850
Çocuk İşçiliği Araştırması:	250.000

Çocuk İşçiliğinin Örtadan Kaldırılması

**Çocuklar okulda
çalışmalıdır!**

unicef

DURUM

Türkiye’de nüfusun %25,6’sı ya da neredeyse 18 milyon kişi, 2004 yılında yoksulluk içinde yaşıyordu; bu yüzden bir çok aile hanehalkı gelirini artırmak için çocukların işgücüne ihtiyaç duymaktadır. Çocuk işçiler çoğu zaman okulu bıraktıklarından ya da okula hiç kaydolmadıklarından, durumlarını iyileştirme olanakları da çok azdır. Bu durumdaki pek çok ailenin çocukları için istediği en önemli şey onlara ait bir işyeri, kız çocukları için ise erken evlilik ve kendilerine ait bir evdir.

Bir çok çalışan çocuk, yılın büyük bir kısmında tarım sektöründe düşük ücretle çalışan ve bir iş bulmak için gezen göçmen ailelerden gelmektedir. Bu aileler çoğu zaman çok kötü koşullarda yaşamakta, çocukları için sağlık ve eğitim hizmetlerine erişememektedir. Sokakta yaşamaya itilen çocukların artan sayısı, şehir merkezlerinde ve büyük ilçelerde yoldan gelip geçene bir şeyler satmaya çalışan çocukların sayısını da arttırmıştır.

Bu durumdaki çocuk ve kadınların işgücüne yaptıkları katkının kayıt dışı olması, bu çocukların sonuç olarak görünmez kalmasına neden olmaktadır. Özellikle kız çocuklarının işgücü katkısı çoğu zaman evde yapılan ücretsiz ve tanınmayan ev işleri biçiminde sömürülmektedir.

2002 tahminlerine göre, Türkiye’de 6-14 yaş arası çocukların %4,2’si ve 15-17 yaş arası çocukların %28’i çalışıyordu. Çalışan çocuklar hakkında daha kapsamlı ve güncel bilgi olmayışı ve yoksulluk oranlarında büyük bir iyileştirme sağlanamadığından, çalışan çocukların sayısının azaldığını öne sürecektir pek bir kanıt yoktur.

Türkiye’nin 2015’e kadar çocuk işçiliğinin en kötü biçimlerini ortadan kaldırma programının başarıya ulaşabilmesi için, çalışan çocukların durumlarının yakından izlenmesi ve daha güncel istatistiksel araştırmalar yapılması gereklidir.

ÇÖZÜM

Sorunu ortadan kaldıracak politika ve programlar için bilgi sağlamak amacıyla, kapsamlı bir ulusal çocuk işçiliği araştırması yapılmalıdır.

Ayrıca, halihazırda çalışmakta oldukları için eğitim hakkını kullanamayan çocukların durumunu iyileştirmek için de bir dizi adım atılmalıdır. Bu adımlar aşağıdakileri içermektedir:

- çocuk işçiliğinin çocuk üzerindeki zararlı etkileri hakkında kamunun farkındalığının artırılması;
- çocukların ucuz işgücü olarak sömürülmesini önlemek için tarım sektörünün daha iyi düzenlenmesi;
- sokakta yaşayan çocukların sayısını azaltmak için şehir meclislerine destek verilmesi;
- okula dönen çocuk işçilerin ihtiyaçlarını karşılamak için esnek bir müfredat uygulanması;
- artan erişime uygun olarak okul ve derslik sayısının artırılması;
- eğitim kalitesini iyileştirmek için daha fazla finansman sağlanması;
- çocuk işçiliğini kolayca kabullenen ailevi ve kültürel geleneklere müdahale edilmesidir.

HEDEF

Çocuk işçiliğini ortadan kaldırmak için toplumsal bir seferberlik ile tüm bireylerin farkındalığını artırmak gerekmektedir.

Gerçekleştirilecek ulusal bilinçlendirme kampanyasında, çocuk işçiliğinin olumsuz etkilerini vurgulamak için basın ve yayın kuruluşlarından yararlanılacaktır.

Toplumsal seferberlik için:

- STK’lar ev ziyaretleri ile aileleri çocuk işçiliğinin zararlı etkileri ve eğitimin önemi konusunda bilgilendirmek üzerine eğilecektir;
- konunun kamuoyu gündeminde kalmasını sağlamak için tiyatro ve spor etkinlikleri desteklenecektir.

Kapasiteyi artırmak için:

- ebeveynlik eğitimi dersleri için materyaller ve eğitim;
- ilköğretim telafi eğitimi müfredatı konusunda öğretmenlere ve rehber öğretmenlere hizmet içi eğitim;
- çalışan çocuklara, bu çocukların ailelerine ve işverenlerine nasıl davranacakları konusunda kolluk görevlilerine eğitim verilecektir;
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının merkez ve yerel il teşkilatları için izleme ve değerlendirme yönetim araçları sağlanacaktır.

Araştırma ve izleme:

- ulusal çocuk işçiliği anketinin finansmanı karşılanacaktır;
- veri toplama ve izleme yazılımının kurulması sağlanacaktır.